Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

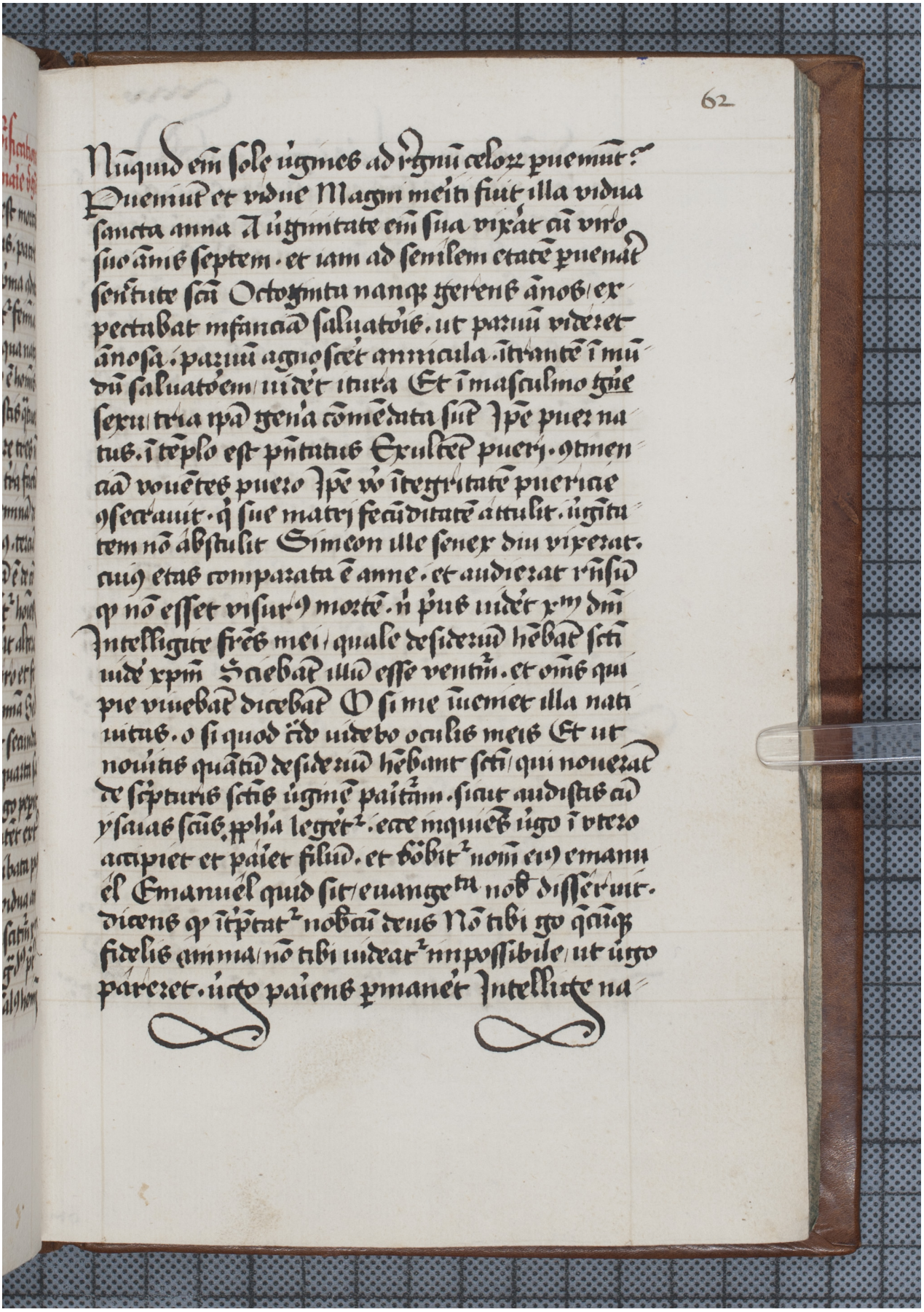

62

Nūquid ēm sole ūgines ad rḡnū celoꝝ puenūt?
Puenūt et vdue Magn meiti fiut illa vidua
sancta anna ā ūgīnitate ēm sua vixāt cū vro
suo ānis septem. et iam ad semilem etatē puenāt
sentute scī Octogīnta nanq; gerens ānos/ ex
pectabat mſiam ad salvatōis. ut parvū videret
ānosa. parvū agnoscēt annicula. ītrantē ī mū
dū salvatōem/ vidēt ītuita Et ī masculino gne
sexu/ tria ppa gena cōmēdatu sue Ipē puer na
tus. ī tēplo est pītuus Exultet puer. gtmen
ad vouētes puero Ipē vō ītegritatē puerie
ofectauit. q; sue matri fecūditatē attulit. ūgīni
tem nō abstulit Simeon ille senex diu vixerat.
cuiꝰ etas comparata ē anne. et audierat rēlatū
q; nō esset visur⁹ mortē. ī pūs vidēt xp̄m dm̄
Intelligite frēs mei/ quale desiderīū hēbat scī
vidē xp̄m Sciebat illud esse ventūm. et ōmb qui
pie viuebāt dicebat O si me ūicmet illa nati
uitas. o si quod ēdo videbo oculis meis Et ut
nouītis quātū desiderīū hēbant scī/ qui noverat
de scīpturis sctis ūginē paritūm. sicut audistis ad
ysaiam scīm. pphā legēt². ecce mq̄ vīgo ī vtero
accipiet et paiet filiū. et vocabit² nomē eiꝰ emanu
el Emanuel quid sit/ euangelīa nob̄ disserit. di
cens q; ītpretat² nobīa deus Nō tibi go q̄ūq;
fidelis amma/ nō tibi videat² impossibile/ ut ūgo
pareret. ūgo paiens pmanēt Intellīte na